

μακαριότης αὐτοῦ διὰ τὴν ἣν ἐποιήσαμην ἀριέ-
ρωσιν τῷ Παναγίῳ καὶ ζωοδόχῳ τάφῳ, τῶν 2500
δηλονότι γροσίων, ὅσα ἄσπρα περιττεύοντα ἔχει
εἰς χεῖράς του νὰ ἐγγειρίσῃ καὶ ταῦτα πάντα τῷ
κοινῷ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας
ὡς ἀναθήματα, ἔχω δὲ καὶ μαζὶ μου, λαβὼν ἐν
σαντουκάκι, ὑπερ τεκμαίρομαι ἔχειν ἐν ἑαυτῷ
ἀσημικὰ ἕως 2250 γροσίων, οὕτως τὸ κλειδί
εἶναι ἐντεθειμένον μετὰ εἰς τὸ γκιρκίρι, καὶ τὰ
βούχα τῆς ἐνδυμασίας μου, ἕνα σελτέν, δύο κάπ-
παις, δύο παπλώματα, καὶ ὀλίγα πακίρικα· εἰ
μὲν δὲ ἔξω ἀπὸ αὐτὰ ὅπου γράφω ἔχω εἰς τινα
οἰκονομικῶς, ἢ σὺν τόκῳ πολὺ ἢ ὀλίγον ἐκτὸς
τοῦ χαρτσιλκίου μου ὅπου ἔλαβον μετ' ἐμοῦ
συμπορευμένου εἰς πεντήκοντα γρόσια, καὶ κρύ-
πτων δὲν τὰ ἀναρέρω ὑποπτευόμενος ἐνδεχόμενα.
εἶην ἀρρωρισμένος παρὰ τοῦ Θεοῦ Κυρίου παντο-
κράτορος πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ
κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνα-
τον ἄλυτος, ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς μου, καὶ πρὸς Θεὸν προσευχά καὶ μετάνοι-
αι, καὶ ἡ ἐξομολόγησίς μου βδελύγμα ἔστω
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ μερίς μου ταχθήτω μετὰ
πάντων τῶν αἰρετικῶν, καὶ παντὸς ἀμαρτωλοῦ,
καὶ μέτοχος τῆς αἰωνίου καὶ ἀτελευτήτου κολά-
σεως. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς πληροφρίαν πάσης
ὕλικης καὶ χρηματικῆς καταστάσεώς μου, εὐ-
σεβῆς ὦν καὶ ὁμολογῶν πιστῶς τὸ σύμβολον τῆς
ὀρθοδόξου, καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, καὶ
πάντα τὰ ἐγγραφα καὶ ἄγραφα ἔθιμα, καὶ παρα-
δόσεις τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πιστεύων.
Ἐπειδὴ δὲ εἰμὶ ποιοῦτος, ὡς καὶ ἐν προοιμίᾳς
ὁμολογῶ, καὶ ἐξομολογοῦμαι ἐνώπιον ὑμῶν καὶ
κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς νόμους οὐκ ἄξιον
ἐμαυτὸν κρίνω τοῦ ἐκτελεῖν τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης
μου εἰς ἄρεσιν τῶν προεπτακτικῶν μοι, καὶ ἐλ-
πίδα σωτηρίας μου, ὡς οἰκεία βουλῇ καὶ θελήσει
ἀπίστην καὶ ἀπεμακρύνθην τῆς πατριαρχικῆς
προστασίας, οὕτω συντριβῇ ψυχῆς καὶ διανοίας
παραιτοῦμαι καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐνεργείας καὶ
πράξεως ὡς μὴ ἄξιος τοῦ ἱερατεῦσιν τῷ ὑψίστῳ
Θεῷ, εἰμὴ διὰ τὴν προαιρετικὴν μου ἐξομολόγησιν
ρήτῳ· ἥθελε συγχωρήσῃ ἡ ὑμετέρη παναγιότης
καὶ ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἐκτὸς τοῦ βήματος μέ-
ρους τι πρὸς ἐνδειξὴν τοῦ ἀρχιερατικοῦ χαρακτῆρος.
εἰ δὲ μὴ εἰμὶ καὶ διαμένω μέχρις ἐσχάτης μου
ἀναπνοῆς Νεόφυτος μοναχός.

Παναγιώτατε δέσποτα, ἀγία καὶ ἱερὰ σύνοδος
τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, ὀρχίζω ὑμᾶς εἰς τὸν ἀδέ-
καστον καὶ φοβερὸν κριτὴν Θεὸν τὸν λέγοντα ἐν
ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς, καὶ ὑποσχόμενον μὴ ἐκβα-
λεῖν ἔξω τὸν πρὸς αὐτὸν ἐν μετανόια ἐρχόμενον,

ἂν δὲν δεχθῇτε τὴν θερμὴν μου ταύτην ἐξομολό-
γησιν καὶ διάταξιν καὶ παράκλησιν, τὸ ὅποιον
δὲν πιστεύω πώποτε νὰ γένη εἰς τὸν καιρὸν τῆς
κατ' ἐὐδαιμονίαν ἐμὴν πατριαρχείας τοῦ πατρός
μου, καὶ σεβασμιωτάτου διαδόχου μου κυρίου κυ-
ρίου Γερασίμου. Ἀποῦ δὲ ταῦτα πάντα λάβωσι τὸ
ἀγαθὸν πέρας, παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἀποφασισθῇ
καὶ ὁ τόπος τῆς ἡσυχίας μου διὰ νὰ περάσω τὸ
ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου ἐν ἡσυχίᾳ τε καὶ μετα-
νοία. Δέομαι δὲ πρὸς τοὺτοις νὰ γένη καὶ ἐν συν-
οδικῶν συγχωρητικῶν, τὸ ὅποιον νὰ περιέχῃ ὅτι,
ἐπειδὴ ἐνώπιον τῆς παναγιότητος τῆς καὶ τῆς
ἱερᾶς συνόδου ὁμολόγησα περιληπτικῶς τὴν ἀνα-
ξιότητά μου εἰς τὸ ἱερατεῦσιν Θεῷ, καὶ ὑποσχέ-
θην ἐξομολογηθῆναι ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ μου
πατρὸς καὶ τὰ κατὰ μέρος ἀμαρτήματά μου, ὅσα
ἔπραξα λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ἐκουσίως ἢ
ἀκουσίως, καὶ οὕτως ἐπομένως νὰ ἐκφωνοῦνται
αἱ τῆς συγχωρήσεώς μου εὐχαί.

Αὐτὰ, παναγιώτατε δέσποτα, ἐν κατανύξει
ψυχῆς, καὶ ἐν μετανόια εἰλικρινεῖ, καὶ ἐκτὸς ἁλ-
λης οἰασθήποτε δολιότητος, κατὰ γρῆος τὰ ζητῶ
ἀπὸ τὴν παναγιότητά της ὡς ἀπὸ διαδόχον μου,
καὶ ἂν δὲν ἴδῳ τὴν ἐνέργειαν ὁλῶν τῶν ζητου-
μένων, ἐπ' ἐκείνης τῆς ὥρας τὴν τραβῶ ἀπὸ τὸ
ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ ὁμολογίόν της, καὶ τὴν
φέρω εἰς ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν κριτήριον τῆς δευτέ-
ρας παρουσίας πρὸς κρίσιν· ἵνα εἰ μὲν ἐν δολιό-
τητι ὁ τρόπος οὗτος ὁ ἰδικός μου, καὶ ἡ μετάνοι-
αί μου, ἀκούσω τὸ, πορεύου ἀπ' ἐμοῦ ὁ κατη-
ραμένος εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον τὸ ἡτοιμασμένον
τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα
μὲν ὑποκλινῶς, εὐλαβῶς, πειθηνίως, αὐτῇ τε
καὶ πάσῃ τῇ ἱερᾷ ἀδελφότητι. Εἶησαν δὲ μοι αἱ
πανάγια, καὶ πανίεροι θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχαὶ
ἀρωγῇ, καὶ συντήρησις, καὶ φύλαξις πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ὁ ὁμολογητὴς τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀμαρτημά-
των, καὶ ἔλεος πρὸς ἄρεσιν ζητῶν.

Ὁ πρὸ τῆς παναγιότητός της, ἦδη δὲ
ΝΕΟΦΥΤΟΣ μοναχός.

II ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Παναγιώτατε πατριάρχα πρῶτην Κωνσταντινου-
πόλεως ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὲ ἡμῶν ἀ-
δελφε, κυριε κυρ. Νεόφυτε, τὴν παναγιότητά
της ἀδελφικῶς κατασπαζόμενοι ἡδέως προσα-
γορεύομεν.

Τὸ πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν ἱερὰν τῶν ἁγίων ἀρχιε-
ρέων ὁμήγουριν ἀδελφικὸν αὐτῆς γράμμα ἄσμενοι
ἐλάβομεν, δηλωτικὸν τῆς εὐχαριστηρίου αὐτῆς

διαθέσεως διὰ τὴν εἰς νῆσον Χάλκην ἐντιμον ἀφίξιν-
της, ἐν ᾧ ἡ παναγιότης της τρία τινὰ τὰ κυριώ-
τερα φαίνεται σημειοῦσα. Ἐν μὲν ὡς περιληπτικῶς
ἡδὴ ἐξομολογουμένη, καὶ κατὰ μέρος μέλλουσα ἐ-
ξομολογήσασθαι πνευματικῶ πατρὶ, ἐκαιτεῖται
ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν συγχωρητικὸν,
ἐπιφέρουσα πρὸς παρακίνησίν μας εἰς τοῦτο καὶ
ιερά λόγια, τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ
ἐκβαλὼν ἔξω, καί, ἔτι σοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ
ἐγὼ πάρεμι, καὶ εἴπα ἐξαγορεύσω κατ'
ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ
ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου,
καὶ ἐπὶ τέλους τῆς ἐπιστολῆς ἀπειλὰς, ὅτι ἂν δὲν
ἐκδώσωμεν τὸ τοιοῦτον συγχωρητικόν, ἀπ' ἐκείνης
τῆς ὥρας θέλει μᾶς τραβᾷ ἀπὸ ἐπιτραχίλιον καὶ
ὠμοφύριόν μας εἰς τὸ φοβερόν κριτήριον τῆς δευ-
τέρως παρουσίας· δεύτερον δὲ διορίζει· ἐπιτρέπους
ἡμᾶς τε καὶ τοὺς τιμιωτάτους ἡμετέρους κατὰ
πνευματικοὺς ἀγαπητοὺς τὸν τε μιστὲρ Σκαρλάτον,
τὸν κυρίτην Μιχαλάκην γούνακην καὶ κυρίτην
Ἰορδανάκην τζεβαχερτζήν, διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ
καταστήγου τὰ ἐν τῷ Γκιαργκιρίῳ αὐτῆς πράγ-
ματα, καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς καθ' ἡμᾶς
τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τρίτον νὰ
ἀποφασισθῇ ὁ τόπος τῆς ἡσυχίας της διὰ τὸ λοιπὸν
τῆς ζωῆς της. Ὅθεν περὶ μὲν τοῦ πρώτου ἡ πα-
ναγιότης της ἡξεύρει πολλὰ καλὰ τοὺς ὄρους καὶ
κανόνας, εἰς τοὺς ὁποίους θεμελιοῦνται τὰ συγχω-
ρητικὰ, καὶ ὅτι· ἐν τοιοῦτον συγχωρητικὸν δὲν ἔμ-
πορεῖ νὰ ἐκδοθῇ, καὶ διὰ τὴν τωρινὴν ὅπου γράφει
καθόλου ἐξομολόγησιν, καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ὅ-
που ὑπόσχεται νὰ κάμῃ, κατὰ μέρος εἰς πνευμα-
τικόν· διὰ μὲν τὴν τωρινὴν, ἐπειδὴ τὰ ἀμαρτή-
ματά της εἶναι ἀκατάληπτα διὰ τὸ περιληπτικόν
καὶ ἀκανόνιστα, καὶ διὰ νὰ συγχωρηθῇ τινὰς πρέ-
πει πρῶτον νὰ κάμῃ τρία τινὰ, νὰ ἐξομολογηθῇ,
τὸ εἶδος τῆς ἀμαρτίας εἰς τὸν πνευματικὸν πατέρα,
νὰ λάβῃ τὸν προσήκοντα κανόνα, νὰ τὸν ἀποπλη-
ρώσῃ προθύμως, καὶ ἔτσι νὰ λάβῃ τὴν συγχώ-
ρησίν του. Οὕτως ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ θεραπεία
τῆς ἀμαρτίας, περιπόθητε ἡμῶν ἀδελφεῖ, καθὼς τὸ
ἐνθυμεῖται καὶ ἡ πανιερότης της εἰς μυριάδας
συγχωρητικὰ τὰ ὅποια ἔχει ὑπογεγραμμένα κατὰ
τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, συγχωρῶν τοῖς δεομέ-
νοις εἰς ὅσα ἀμαρτύντες ἐξομολογήσαντο πνευμα-
τικοῖς πατέρας, καὶ τὸν παρ' αὐτῶν κανόνα ἀπὸ
καρδίας δεξάμενοι, ἀποπληρώσαι προσθυμήθυσαν·
ὥσάν ὅπου εἰς τὰ ῥητὰ ὅπου ἐπιφέρει προσερχό-
μενος καὶ λαλῶν, καὶ ἐξαγορευόμενος εὐσεβῶς ἔτσι
ἔμπορεῖ νὰ ἐννοηθῇ, ἐκεῖνος ὅπου κάμνει τὴν ἐξο-
μολόγησιν κατὰ τὴν τάξιν ὅπου ἡ θεία χάρις ἐ-
διώρισε διὰ τῶν ἱερῶν πατέρων, τοὺς τοιούτους

οὐ μὴ ἐκβαλεῖ ἔξω ἡ Ἐκκλησία, εἰς αὐτοὺς πά-
ρουν ἡ θεία χάρις, εἰς αὐτοὺς ἀφίξαι τὰς ἀνο-
μίας. Εἰ δὲ ἀλλέως χωρὶς νὰ προηγήσῃται ἡ κατ'
εἶδος ἐξομολόγησις, χωρὶς νὰ δοθῇ καὶ νὰ ἀπο-
πληρωθῇ ὁ προσήκων κανὼν, τὸ ἡξεύρει πολλὰ
καλὰ καὶ ἡ παναγιότης της ὅτι ποτὲ κανένα
τέτοιον συγχωρητικὸν δὲν ἐξέδωκεν ἀπερισκέπτως·
ἐπειδὴ μὲ τέτοιον τρόπον ὅχι μόνον δὲν γίνεται
συγχώρησις εἰς τὸν ἀμαρτόντα, μήτε καμμία ψυ-
χικὴν ὠφέλει, ἀλλὰ καὶ ὁ συγχωρῶν κοινῶν
γίνεται ἁλλοτρίων ἀμαρτημάτων, καὶ πάτχει καὶ
αὐτὸς δικαίως τὴν ἰδίαν ψυχικὴν βλάβην, καθὼς
ἀνίσως κανένας πάσχων ἀπλῶς ζητήσῃ θεραπείαν
καὶ ὁ ἱατρὸς χωρὶς νὰ μάθῃ τὸ εἶδος τοῦ πάθους
ἤθελε διορίσει ἱατρικὰ τότε ὅχι μόνον ὁ πάσχων
κατὰ λόγον τῆς τέχνης δὲν ὠφελεῖται, ἀλλὰ δι-
καίως καὶ ὁ ἱατρὸς κατακρίνεται. Αὐτὰ λοιπὸν,
ἀδελφεῖ περιπόθητε, καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια ὅ-
που δὲν λανθάνουν τὴν φρόνησίν της, εἶναι τὰ
κωλυτικὰ τοῦ συγχωρητικοῦ ὡς ἀπὸ μέρους τῆς
τωρινῆς καθόλου καὶ ἀδιορίστου ἐξομολογήσεως
ὅπου γράφει. Ὡς ἀπὸ μέρους δὲ τῆς μελλούσης
ἐξομολογήσεως ὅπου ὑπόσχεται κατ' εἶδος νὰ κά-
μῃ εἰς πνευματικὸν πατέρα, στοχάσθαι ἀδελφεῖ, εἰς
τί λάθος ἠθέλαμεν περιπέσει, τόσον ἡ παναγιότης
της, ὅσον καὶ ἡμεῖς, ἀνίσως ἠθέλαμεν ἀνατρέψαι
τὴν τάξιν τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως
καὶ πρὸ τῆς ἐξαγορεύσεως ἠθέλαμεν συγχωρεῖ ἀ-
μαρτήματα, μὲ παπικὰ (ὃ μὴ γένοιτο) φρονήματα
καὶ μάλιστα ὅπου δικαίως τότε ἤθελε μᾶς τραβᾷ
ἀπὸ τὸ ἐπιτραχίλιον, διατὶ τόσοι ἄνθρωποι ἀκρί-
τως φερόμενοι, παρεβλέψαμεν τὸ τοιοῦτον ψυχο-
βλαβεστάτον λάθος της. Λοιπὸν ἀδελφεῖ, περὶ τῶν
τοιούτων ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔχει τὴν πλη-
ροφορίαν ἡ παναγιότης της ὅτι καμμίαν ἐνόησιν
δὲν ἔχει καὶ ἀπ' οὗ τοῦ καθ' ἑνὸς ἡ συνειδήσις
πρέπει νὰ ᾔναι ἐλευθέρᾳ μάλιστα καὶ ὁ Δ' κανὼν
τῆς οἰκουμενικῆς δευτέρας συνόδου διορίζει ῥητῶς
ὅτι γρηὶ παντὶ τρόπῳ τὸ συνειδὸς τοῦ ἐπισκόπου
ἐλεύθερον εἶναι, ὅθεν καὶ ἔχει καιρὸν νὰ διαθέσῃ τὰ
τοιαῦτα νομίμως καὶ κανονικῶς ὅποταν βούληται.
Περὶ δὲ τῆς πωλήσεως τῶν πραγμάτων της θέλει
ἡξεύρει ὅτι μήτε ἡμεῖς μήτε ἡ περὶ ἡμᾶς ἱερὰ
ἀδελφότης καμμίαν ἔλλειψιν δὲν κάμνομεν εἰς τὴν
προσωπικὴν ἀνέγκουσαν ἐκάστῳ ἡμῶν ιδεάν ἀδελ-
φικὴν ἀπαθῆ εἰλικρίνειαν, μήτε κρίνομεν εὐλογον
νὰ δεχθῶμεν ἐν τοιοῦτον ἀνάθημα εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν μὲ ἀποστέρησιν ἐνδυμάτων καὶ ἀμφίων της·
ὅθεν καὶ μήτε εἰς αὐτὸ δὲν ἔμποροῦμεν νὰ ἀνα-
κατωθῶμεν, ἀλλὰ θέλει παραλάβῃ τὰ πράγματά
της ἡ παναγιότης της, καὶ θέλει τὰ οἰκονομήσῃ
ὡς βούλεται. Περὶ δὲ τοῦ τόπου τῆς ἀνέσεώς της,

ἐπειδὴ, ἀδελφε, εἰς τὴν Πάτριον καὶ Χίον δὲν γίνεταί διὰ τὰ γνωστὰ καὶ τῇ παναγιότητι της αἵτιας, εἰς δὲ τὸ Ὅρος ἀπαρέσκεται, στοχαζόμεθα διὰ τὴν Ῥόδον γνωρίζοντάς τιν τάπον ἡσυχον καὶ εὐκρατῆ, ὅπου ἕκαστος πρὸς τοὺς ἄλλοις εὐρίσκονται καὶ ἰατροὶ, εἶναι καὶ εὐθηνία τῶν ἐδωδύμων. Καὶ ταῦτα μὲν ἀδελφικῶς πρὸς πληροφορίαν καὶ ἀνάπαυσίν της, τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευτυχῆ.

αψήδ μαρτίου ια.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΚΟΥΤΖΟΥΚ ΚΑΙΝΑΡΤΖΙΚ.

—Τῇ 10/22 ἰουλίου τοῦ 1774 ὁ πρίγκηψ Ῥεπνῖνος ὑπέγραψε μετὰ τῶν τούρκων πληρεξουσίου Ῥεσμῆ Ἀχμέτ ἐφέντη καὶ Ἰβραήμ Μουνίβ βεῖς ἐφένδη (ὑπουργοὺ τῶν ἐξωτερικῶν), ἐν Κουτζούκ Καϊναρτζίκ παρὰ τὴν Σιλιστρίαν τὴν μεταξὺ τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν αἰωνίου εἰρήνης σύμβασιν, ὁκτὼ καὶ εἴκοσι περιλαμβάνουσιν ἄρθρα. Μετὰ τὴν τῆς συνθήκης ταύτης ἐπικύρωσιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου βεζίρου, ὁ πρίγκηψ Ῥουμανδζὼφ ἀπέστειλε τὸ ἔγγραφον τοῦτο διὰ τοῦ πρίγκηπος Ῥεπνῖνου, ὅστις κατὰ τὴν πρὸς τὴν αὐτοκρατείραν ἔκθεσιν μέγα ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Αἰκατερίνα ἡ Β' προήγαγε τὸν πρίγκηπα Νικόλαον Βασιλίεβιτς Ῥεπνῖνον εἰς ἀρχιστράτηγον καὶ ἀντισυνταγματάρχην τῆς φρουρᾶς τοῦ συντάγματος τοῦ Ἰσμαίλσκ, τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει 1775 ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξυστον ὑπουργόν. Ἡ συνοδία αὐτοῦ, ἣτις ἦν λαμπρὰ καὶ πολυάριθμος, συνέκειτο ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν ἔχοντα συνάμα τοὺς σαλπικτάς καὶ τυμπανιστάς τῶν οὐσάρων καὶ θωρακοφόρων, τοὺς μουσικοὺς τοῦ πεζικοῦ, ἀποσπάσματα οὐσάρων, θωρακοφόρων καὶ πεζικοῦ, 36 ἀκολούθους, 4 θηρευτὰς, 12 ψάλλτας, 13 ὑπηρέτας, 6 ἱπποκόμους, 8 προδρόμους, 6 γρεναδιέρους τῆς φρουρᾶς τοῦ συντάγματος τοῦ Ἰσμαίλσκ, 6 θεράποντας, 1 χειροῦργον, 1 ἰατρὸν, 12 ἑλληνας ἀξιωματικοὺς, 14 σπουδαστὰς καὶ μεταφραστὰς, 18 κατωτέρους ἀξιωματικοὺς, 6 ἀνωτέρους, 10 εὐγενεῖς ἀκολούθους. 2 γραμματεῖς καὶ 1 στρατιωτικὸν ἀκόλουθον.

Τῇ 5 ὁκτωβρίου ὁ πρεσβευτὴς εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ, κυματιζούσης τῆς σημαίας, παικιζούσης τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ τυμπάνου, ἐπὶ τουρκικοῦ ἔππου λαμπρῶς ἐπισεσαγμένου καὶ παρὰ τοῦ σουλτάνου αὐτῷ ἀποσταλέντος. Κατὰ τὴν 7 μ. μ. ὥραν ἀφίκετο εἰς Πέραν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ὀφθῶν καὶ μόνος εἰσῆλ-

θεν ἔφιππος εἰς τὴν πρεσβείαν, τῶν συνοδευόντων αὐτὸν Τούρκων εἰσελθόντων πεζῇ. Τῇ 7 ὁκτωβρίου ὁ πρίγκηψ Ῥεπνῖνος ἀνακοινοῖ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ξένους πρεσβευτὰς δι' ἱππέων τῆς πρεσβείας, εἰς δὲ τοὺς ὑπουργοὺς δι' ἀξιωματικῶν. Καὶ πρεσβευταὶ μὲν ἦσαν ὁ μαρκήσιος Σαὶν-Πριέστ, τῆς Γαλλίας, ὁ ἱππότης Γραδενίγο, τῆς Βενετίας, ὁ Βεηλάρ, τῆς Ὀλλανδίας, ὁ κ. Τουγούτ, ἰντερνούσιος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥώμης, ἀπεσταλμένοι δὲ οἱ κκ. Ζεγουελῖνος, τῆς Πρωσσίας καὶ Τσελσίγκ, τῆς Σουηδίας. Πάντες οὗτοι ἔπεμψαν αὐτῷ πάραυτα τοὺς γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν, ὅπως συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀφίξει, ἀκολούθως δὲ ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν καὶ οἱ ἴδιοι. Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας αἱ κυρίαι τοῦ πρέσβους τῆς Γαλλίας καὶ ἡ τοῦ τῆς Βενετίας ὡς καὶ ἡ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Πρωσσίας, μεταβᾶσαι παρὰ τῇ πριγκηπέσση Ῥεπνῖνου, διῆλθον ἕκαστος τὴν ἐσπέραν.

Τὴν 8 ὁκτωβρίου ὁ πρεσβευτὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς θεραπείας αὐτοῦ ἀντεπεσκέφατο τὴν μὲν πρωΐαν τοὺς πρεσβευτὰς, μετὰ δὲ μεσημβρίαν τοὺς ἀπεσταλμένους.

Μετ' ἀμοιβαίαν μετὰ τῆς Πύλης συμφωνίαν ὁ πρίγκηψ Ῥεπνῖνος μετέβη τὴν 28 νοεμβρίου παρὰ τῷ βεζίρῃ. Ἀφίκετο ἔφιππος μέχρι τοῦ περιστυλίου, ὅπου ὑπεδέξατο αὐτὸν ὁ διερχομὲνος τῆς Πύλης, ὅστις μετὰ τοῦ τσαουσλάρ-ἐμινῆ καὶ τσαουσλάρ-κιατιπῆ ὠδήγησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Μετὰ τούτων συνηντήθη πέραν τοῦ περιστυλίου καὶ ὁ τεσριφατζῆς ἡ μέγας τελετάρχης τῶν ἀνακτόρων. Εἰσελθὼν ὁ πρεσβευτὴς εἰς τὴν αἴθουσαν, ἔστη πρὸς στιγμὴν, μὴ βλέπων τὸν βεζίρην, ὅστις ὅμως ἀμέσως εἰσῆλθεν. Πλησιάζαντες ἐχαιρέτισαν ἀλλήλους καὶ διηυθύνθησαν εἰς τὰς ὀρισθείσας θέσεις. Ὁ πρίγκηψ Ῥεπνῖνος ἐνεχείρισε τῷ βεζίρῃ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α Μ τῆς αὐτοκρατείας, ἣν ἐκεῖνος ἐδέξατο ἐπὶ ποδὸς καὶ κατέθηκεν ἐπὶ τοῦ πλησίον αὐτοῦ προσκεφαλαίου. Εἶτα ὅτε πρεσβευτῆς καὶ ὁ βεζίρης ἐκάθησαν ταῦτοχρόνως, οὗτος μὲν ἐπὶ σοφᾶ, ἐκεῖνος δὲ ἀπέναντι αὐτοῦ ἐπὶ καθέδρας. Μετὰ τὰς συνήθεις τοῖς Τούρκοις φιλοφρονήσεις ὁ πρίγκηψ Ῥεπνῖνος ἐν τῷ ὕπ' αὐτοῦ ἀπαγγελλέντι λόγῳ ἐγνωστοποίησε τῷ βεζίρῃ τὸν σκοπὸν τῆς πρεσβείας αὐτοῦ. Διαβεβαιῶν ὅτι ἡ αὐτοκρατεία σταθερῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως ἐπεθύμει νὰ τηρήσῃ τὴν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συνομολογηθεῖσαν εὐεργετικὴν εἰρήνην, ὡς καὶ τὰς ἐπαναληφθείσας καὶ αὖθις πρὸς ἀλλήλας φιλικὰς σχέσεις καλῆς γειτνιασεως, καὶ ὅτι ἡ αὐτοκρατεία οὐδαμῶς ἀμφέβαλλε περὶ τῶν ἀξιεπαίνων καὶ εἰρηνικῶν αἰσθημάτων τοῦ βεζίρου, κατέληξε παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως